

תת"ע 2499/06/16 - מדינת ישראל נגד אלקרעאן מוחמד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2499-06-16 מדינת ישראל נ' אלקרעאן מוחמד

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אלקרעאן מוחמד

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש לאחר שלא התייצב למשפטו.

בהתאם לחוק - סעיף 130 (ח) בחוק סדר הדין הפלילי:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נגד מד"י, קבע בית המשפט העליון שני מבחנים ובהתקיים אחד מהם יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם (המבחנים נגזרו מסעיף 130 (ח) בחסד"פ): הראשון - קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. השני - גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

בפרשה שבפני עורך דינו של המבקש (עו"ד גימברג) התייצב בפני בית המשפט והודיע כי הנאשם (המבקש) ניתק עמו כל קשר, כי הנאשם יודע על הדיון, וביקש כי בית המשפט ישחררו מייצוג הנאשם.

לאחר שחרורו של ב"כ הנאשם מייצוג, ולאחר שהנאשם בחר שלא להתייצב למשפטו מבלי שהגיש כל בקשת דחייה, דן אותו בית המשפט בהתאם לסמכות הקבועה בחוק.

עובדתית, לא הראה המבקש בבקשתו כל טעם העולה בקנה אחד עם אחד המבחנים הקבועים בפסיקה לצורך ביטול פסק הדין שניתן בהעדרו.

לא מצאתי כל הצדקה לאי התייצבותו לדיון.

לא מצאתי כל עיוות דין אשר נגרם מהרשעתו, שכן המבקש בלתי מורשה לנהיגה אשר נהג ברכב ולא הועלתה כל טענה ממשית הסותרת את עובדות כתב האישום.

גם ביחס לרף הענישה לא מצאתי כל חריגה ממתחם העונש ההולם לנסיבות של נהיגה על ידי בלתי מורשה.

הענישה מידתית ואין כל הצדקה לפתיחת ההליכים מחדש עבור המבקש שבחירתו הייתה שלא להתייצב.

אני מחליט לדחות הבקשה.

מאחר והמבקש בלתי מורשה לנהיגה, פסילתו תימנה מיום גזר הדין ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת.

אישור הפקדה יישלח למשרדו של ב"כ המבקש החדש.

ניתן ב16 במאי 2017